

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 340.

Anden Session.

89de Møde.

Torsdagen den 13de Februar.

(Fortf.)

Indenrigsministeren: Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amt (Tscherning), som med saamegen Flib og Varme har talt mod nærværende Lovudkast, har imidlertid givet mig Ret i et meget væsentligt Punkt, nemlig deri, at Udrederen er Gier; han har givet mig Ret heri med en saadan Dverbekræftning, at han har sagt, at det med Nødvendighed fremgik af Forholdenes Natur, at det maatte være saaledes, hvori jeg er aldeles enig med ham, og, som man vil see, har Lovgiveren ogsaa været sig bevidst, da han skrev Anordningen af 14de Septbr. 1774, at der var en Nødvendighed for, at Eiendomsretten over den enkelte individuelle Hest var hos Udrederen, saa at Staten kunde være fri for Ansvar. Jeg er ligeledes ganske enig med ham i, at det, Staten derimod fik, var, som han udtrykte sig, en Ret til at kalde paa Hesten, og at denne Kalden efter Forordningen kunde iværksættes paa to Maader; man kunde enten udøve den paa den Maade, at man sagde til Manden, som eier Hesten, at nu skulde han sende sin Hest, thi nu vilde man bruge den, eller den kunde udøves paa den Maade, at man sagde til ham, at nu skulde han sende sin Hest, thi nu vilde man beholde den. Det er den Ret, man havde, deri er jeg ganske enig med ham. Derimod har den ærede Rigsdagsmand bebrejdet mig, at jeg skulde have overset Noget i dette Forhold; han har spurgt: hvorfor har man ikke indkaldt Hestene til bestandig Tjeneste, og det forekommer mig, at han har spurgt mig, hvorfor jeg ikke har gjort det. Det er imidlertid Noget, som aldrig har paaligget mig; disse Forhold have aldrig tidligere hørt under Indenrigsministeriet,

men under Krigsministeriet; det er først ved denne Lov, at de skulle gaae over under Indenrigsministeriet. Ved at opkaste det Spørgsmaal, hvorfor man ikke har indkaldt Hestene til bestandig Tjeneste, har den ærede Rigsdagsmand sagt, at strax bagved en saadan Indkaldelse laa Afgangen til at indkalde flere. Dette er imidlertid en fuldkommen Bildfarelse, og den 30te Paragraph, som den ærede Rigsdagsmand selv oplæste, viser ganske klart, at Staten, naar den har indkaldt Hestene til bestandig Tjeneste, ikke umiddelbart derefter kan indkalde flere fra de samme Udredere; § 30 siger nemlig kun, at, naar disse Conjunctioner, som have foranlediget Indkaldelsen, ere forbi, saa forholdes atter efter § 28. Der kan altsaa ikke være Tale om, at der strax, umiddelbart efterat de Vedkommende have stillet de Heste, de efter Anordningen skulle stille, hvilket i § 1 er fastsat til et bestemt Antal for hver enkelt Eiendom, skulde leveres det dobbelte Antal, det troer jeg er sølleart; men der kunde vel være Tale om, naar Conjunctionerne vare forbi, da at begynde en ny Udredning, nemlig ved efter § 28 atter at udbetale i de første 6 Aar den høiere Sum, der er fastsat, hvorved der vil blive udbetalt en ny Udredningssum af 36 Rbd. mere, end hvis denne Byrde havde været i 6 Aar, men, selv om man havde valgt denne Fremgangsmaade, havde man ikke erhvervet Afgang til at faae Hestene ind uden yderligere Udbetaling, hvis der var pludseligt Brug for dem, forinden de 6 Aar vare tilende, thi da havde man atter maattet gjøre, som i § 30 er fastsat for det Tilfælde, at de 6 Aar ikke endnu ere udløbne, man havde nemlig maattet erstatte Eierne deres Heste med disses fulde Værdi, saaledes som denne i 1774 blev ansat til 66 Rbd. forsaavidt denne Sum ikke allerede af dem var opnaaet. Det er saa-